NORAKSTS
Lieta Nr.A420795010
(A1029 -12/3)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 13.septembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese D.Suipe,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* pilnvarotajai pārstāvei *B.G.* un atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2010.gada 4.oktobra lēmuma Nr.22.4.7/51179 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] VID no 2010.gada 6.maija līdz 2.jūlijam pieteicējai veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par periodu no 2010.gada 1.februāra līdz 28.februārim.

Pārbaudes rezultātā 2010.gada 2.jūlijā pieņemts lēmums Nr.23.6/881, ar kuru pieteicējai samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 997,82 un saistībā ar to aprēķināta soda naudu Ls 498,91.

[2] Nepiekrītot 2010.gada 2.jūlija lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja. VID ģenerāldirektore pieņēma pārsūdzēto lēmumu, ar kuru apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots saskaņā ar turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicēja apstrīd darījumu ar SIA *„/Nosaukums 2/"* saskaņā ar 2010.gada 17.februāra pavadzīmi Nr.JPB2010205 par šķeldas iegādi. Proti, saskaņā ar VID vērtējumu, minēto pavadzīmi nevar atzīt par PVN rēķinu, jo tā sniedz pretrunīgu informāciju par šķeldas atrašanās vietu. Tādējādi pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu 2010.gada februārī Ls 997,82 apmērā.

[2.2] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.^{3}panta pirmā un trešā daļa paredz, ka, nepamatoti palielinot no budžeta atmaksājamo nodokļa apmēru, aprēķina soda naudu.

[3] Pieteicēja tiesā iesniedza pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

Pieteikumu pieteicēja pamatoja saskaņā ar turpmāk minēto.

[3.1] VID nav ievērojis likumā noteikto termiņu, pārsūdzētais lēmums pieņemts, neievērojot likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 22.panta otrajā daļā minēto termiņu. Proti, lēmums pieņemts 51 dienas laikā no sūdzības saņemšanas. Lēmumā nav minēts neviens attaisnojums, kādēļ termiņš nokavēts.

[3.2] Pieteicēja piekrīt, ka pavadzīme noformēta, pieļaujot kļūdas, bet minētais nenozīmē, ka darījums faktiski nenotika un šāds pierādījums nevar būt attaisnojuma dokuments. Pieteicēja iesniedza papildu pierādījumus, ka pieteicēja iegādājās šķeldu SIA *„/Nosaukums 3/"* vajadzībām, tā arī faktiski piegādāta. Tādējādi darījums satur visas priekšnodokļa atskaitīšanai nepieciešamās pazīmes. Neviens normatīvais akts neparedz pavadzīmē norādīt darījuma vietu.

[4] Atbildētājs paskaidrojumos norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasījumu uzturēja saskaņā ar pieteikumā minēto.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem apsvērumiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot lietā esošos materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Priekšnoteikumi priekšnodokļa atskaitīšanai ietverti likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā. Proti, no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.panta otrā daļa noteic, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Tiesu praksē atzīts, ka rēķini, kas ietver ziņas par darījumu, kas neatbilst faktiskajiem apstākļiem, satur nepatiesu informāciju. Izmantojot šādus rēķinus kā attaisnojuma dokumentus, grāmatvedības ieraksti arī ir neatbilstoši faktiskajiem apstākļiem jeb nav patiesi (*skat. Senāta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā SKA-125 [11] un [18] punktu*).

No minētā izriet, ka tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu ir vienīgi tādos gadījumos, kad grāmatvedības sniegtā informācija ir patiesa un salīdzināma. Tiesa piekrīt pieteicējai, ka normatīvajā regulējumā darījuma vieta nav norādīta kā obligātais rekvizīts nodokļu rēķinos. Tomēr tā ir nozīmīga informācija, vērtējot kopsakarā tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu un grāmatvedības ierakstu patiesumu. Pierādījumi tiek vērtēti kopsakarā.

Konkrētajā lietā pieteicēja 2010.gada februāra PVN deklarācijā uzrādīja darījumu ar SIA *„/Nosaukums 2/"*. Saskaņā ar 2010.gada 17.februāra pavadzīmi JPB2010205 SIA *„/Nosaukums 2/"* pārdeva pieteicējai šķeldu Gulbenes rajona Galgauskas pagastā.

Kā norāda pieteicēja, šķelda pārdota AS *„/Nosaukums 3/"*. Saskaņā ar lietā esošo 2010.gada 22.feburāra pavadzīmi AA 00171, 00172, 00174, 00175, 00177, 00178, 00181, 00183 šķeldas izsniegšanas vieta ir */adrese/*.

Kā noskaidrots audita laikā, SIA *„/Nosaukums 2/"* šķeldu nopirka no SIA *„/Nosaukums 4/"*. Saskaņā ar lietā esošo 2010.gada 17.februāra pavadzīmi RUP 2010-02-6 šķelda pārdota adresē */adrese 2/*". Arī šajā gadījumā noticis vienīgi pirkšanas pārdošanas darījums.

SIA *„/Nosaukums 2/"* amatpersonas *A.P.* VID 2010.gada 28.aprīlī sniedza paskaidrojumu, ka SIA *„/Nosaukums 4/"* bija SIA *„/Nosaukums 2/"* darījumu partneris, bet SIA *„/Nosaukums 2/"* nodarbojas ar starpniecību un tai nav savu resursu darbu izpildei. Pieteicēja pieteikumam pievienojusi *A.P.* paskaidrojumu, ka pavadzīmē JPB2010205 kļūdaini norādījis preču saņemšanas vietu.

Audita laikā apsekotas gan apdzīvotā vieta */adrese/*, gan */adrese 2/*. Apdzīvotajā vietā */adrese/*, kas atrodas Gulbenes rajona Daukstu pagastā, atrodas SIA *„/Nosaukums 5/”* piederoša zāģētava, bet minētas sabiedrības amatpersona *I.C.* paskaidroja, ka šķelda tajā nav ne uzglabāta, ne pārkrauta.

Izvērtējot minēto, tiesa secina, ka pieteicēja nevarēja izvest šķeldu saskaņā ar 2010.gada 22.feburāra pavadzīmi AA 00171, 00172, 00174, 00175, 00177, 00178, 00181, 00183 */adrese/*, jo tāda apdzīvota vieta nepastāv. Savukārt Gulbenes rajona Daukstu pagasta */adrese/* īpašnieks noliedz šķeldas atrašanos minētajā adresē. Kā VID konstatēja, arī */adrese 2/* šķelda nevarēja atrasties. Vērtējot minēto kopsakarā ar apstākļiem par SIA *„/Nosaukums 2/”* resursiem veikt darījumu ar šķeldu – proti, tās vienīgais darbinieks ir *A.P.* un tai nepieder transportlīdzekļi un uzņēmums nodarbojas ar starpniecību, tiesa secina, ka darījumam nav iespējams izsekot un dokumenti satur nepatiesas ziņas.

Tādējādi tiesa secina, ka 2010.gada 17.februāra pavadzīme JPB2010205 saskaņā ar kuru SIA *„/Nosaukums 2/”* pārdeva pieteicējai šķeldu Gulbenes rajona Galgauskas pagastā, nevar būt attaisnojuma dokuments, kas apliecina preču piegādi no SIA *„/Nosaukums 2/”*, jo tajās norādītā informācija ir pretrunīga un nav salīdzināma. Līdz ar to VID secinājums, ka 2010.gada februārī PVN deklarācijās nepamatoti iekļauti darījumi ar SIA *„/Nosaukums 2/”*, ir pamatots.

[8] Likuma „Par nodokļiem un nodevām” 32.^{3}panta pirmā un trešā daļa (tiesību norma redakcijā, kas bija spēkā audita veikšanas laikā) noteica kārtību, kādā aprēķināma soda nauda par nepamatotu budžetā atmaksājamā nodokļa apmēra palielināšanu. Ja no budžeta atmaksājamā nodokļa palielinājums pārsniedz 15 procentus no deklarētās pārmaksātās nodokļa summas, soda nauda tiek noteikta 50 procentu apmērā no nepamatoti palielinātā no budžeta atmaksājamā nodokļa apmēra. Pārbaudot VID piemēroto soda naudas aprēķinu, tiesa secina, ka tas veikts likumā noteikto prasību ietvaros un ir tiesisks.

[9] Pieteicēja norādījusi, ka VID nav ievērojis likumā noteikto lēmuma pieņemšanas procesuālo termiņu. Kā atzīts tiesu praksē, termiņu pārkāpums ir procesuāls pārkāpums, kura nozīme un ietekme uz lēmuma tiesiskumu jāizvērtē katrā konkrētā lietā atsevišķi.

Senāts jau iepriekš ir skaidrojis, ka administratīvā akta izdošana nav procesuālā darbība Administratīvā procesa likuma 49.panta izpratnē. Procesuālās darbības ir tādas, kas ir vērstas uz galīgā procesa rezultāta sasniegšanu, bet nevis pats rezultāts – administratīvais akts. Gadījumā, ja augstāka iestāde savlaicīgi neizdod administratīvo aktu, personai ir tiesības, arī nesagaidot augstākas iestādes lēmumu, vērsties tiesā par administratīvā akta atcelšanu (par galīgo uzskatot to redakciju, kādu persona pēdējo ir saņēmusi), turklāt tādā gadījumā ir pieļauts ilgāks pārsūdzības termiņš saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 188.panta piekto daļu. Tātad šāda nokavējuma sekas ietekmē nevis lietas iznākumu, bet ietekmē pārsūdzības termiņu un kārtību (*skat. Senāta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-125/2007 [23.5] punktu*).

Pieteicēja pauž viedokli, ka ar sūdzības izskatīšanai noteiktā termiņa nokavēšanu augstākai iestādei zūd tiesības pārskatīt un vēlreiz konkretizēt personai uzlikto sodu. Taču tas nenozīmē, ka spēku zaudētu vai būtu atceļams administratīvais akts par soda uzlikšanu – administratīvā akta tiesiskums pēc būtības ir pārbaudāms tiesā.

Tādējādi tiesa secina, ka VID procesuālā termiņa neievērošana konkrētajā lietā nevarēja ietekmēt pārsūdzēto lēmumu pēc būtības.

[10] Ņemot vērā šajā spriedumā minēto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2010.gada 4.oktobra lēmuma Nr.22.4.7/51179 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese *(paraksts)* D.Suipe

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese D.Suipe

Rīgā, 2012.gada 13.septembrī